Знаю я одного,
Його ми не любимо, ні!
Я назву одного:
Він ламає мечі міцні.
Горе! Чоло його затоплене в ніч,
А стопи його — в диму порохів.
Іде він — і листя гаїв
Спадає на землю темну.
Безжальний,
В руках, як лід,
Він підтримує світ,
Що кроком бреде дитинно-хистким.
Смерть — іменння йому.
Перед ним
Навіть духи тремтять, героєм жаским.